

Det høitærede Thing vil af mit Lovforslag see, at jeg heller ikke har tilladt mig at gaae til den yderste Grændse; jeg har blot tilladt mig at andrage paa, at det maa staae Enhver frit for at undlade den tidlige Forpligtigelse, og det forekommer mig virkelig, at deri ligger ikke blot en Billighed, men en grundlovsmæssig medholdelig Rettighed for Statsborgerne.

Naar Regjeringen den 1ste Mai 1835, saavidt jeg husker, fritog for quarantaine-mæssig Behandling af Koppesygdommen, troer jeg, den derved har erklæret, at Vovret paa en Maade kunde opgives, at der paa ingen Maade i Vaccinen var det sikke Beskyttelsesmiddel, som man havde ventet. Ligeledes har Regjeringen ogsaa i samme Aar, ved at paa- byde Revaccinationen, i Indledningen til Anordningen kun søgt at ville virke raadende, ikke befalende; den har ikke befalet, men kun tilraadet Nationen at efterkomme den Pligt, at lade deres Børn vaccinere og senere revaccinere. Dette, i Forbindelse med hvad jeg, som sagt, antager, bør staae enhver Statsborger frit for, forsaavidt hele Statssamfundet ikke udsættes for nogen virkelig eller stor Fare, er det, jeg tillader mig at holde paa. Efter min Formening bør det staae Enhver frit for at beskytte sit Legeme for Sygdomme for sig og Sine paa bedste Maade, han veed og kan, og naar den Dag oprinder, da Lægerne have læst tilbunds i Naturens Bog, og de med fuldkommen Visshed kunne træde frem og sige: „Vi ere istand til at curere for Sygdomme“, det være sig nu enten for enkelte eller flere, da tager jeg min Hat af for dem, men indtil denne Stund maa det være mig tilladt for mit Vedkommende ligeoversfor Lægestanden at lade den sidde paa. Naar det saaledes er lykkedes den høitærede Finantsminister, som dog vistnok ikke uden Kamp har bragt det dertil, at formaae Sundhedscollegiet til at afgive en bestemt Erklæring med Hensyn til Cholera-Epidemien, har jeg ogsaa det Haab, at det høitærede Thing ved Behandlingen af denne Sag vil komme til det Resultat, at den Fare, som Sundhedscollegiet synes at vane i Undladelsen af Vaccinationen, ikke er tilstede, og at man derfor vil gaae ind paa mit Forslag. Den Erklæring, der er afgiven om Choleraen,

vidner noffom om, hvorledes man famler i Mørke, hvor umuligt det er for Lægerne at sige: „den og den Sygdom er smitsom eller ikke“, og naar man har været paa de Steder, hvor Cholera hersker og med egne Dine overbevist sig om, hvorlidet Lægernes Hjælp nytter til enten at bevare for, eller virke hæmmende imod denne Sygdom, seer man der atter et Fingerpeg paa, hvorlidet man udretter imod det, som Forsynet har bestemt. Saaledes som det er gaaet med Choleraen, saaledes er det ogsaa gaaet med andre Sygdomme, saasom den gule Feber, hvilken man jo bestandig hidtil har holdt det for nødvendigt at afspærre for Riger og Lande her i Norden. Nu er man kommen til et andet Resultat, idet man nu siger, at den ikke overskrider en vis nordlig Bredegrad. Paa samme Tid, man erklærer dette, udbryder den gule Feber med temmelig megen Siyrke i Oporto. Hvem vil nu kunne forlade sig paa, at den ikke kan gaae længere Nord paa? Der er Intet, som Lægerne have kunnet fremsføre til Beviis derfor, og ligesom de skylde Beviis for, hvad de der have erklæret, saaledes, det mener jeg idetmindste, skylde de ogsaa Beviis, for hvad de her have erklæret om Vaccinationens Afstæffelse. Det er i og for sig paafaldende, at Lægernes Virksomhed ikke er gaaet videre end netop til Koppesygdommen, og at de ikke ogsaa have fundet paa at vaccinere for andre Sygdomme. Der er mange andre Børnesygdomme f. Ex. Meslinger, med Hensyn til hvilke de ikke have fundet paa at indpode nogen Gift, for at modificere disse Sygdomme. De sige: Det er nu engang et herskende Onde, det skulle Børnene gaae igjennem, og der er Intet, der kan hjælpe derfor. Saaledes var Mening i min Dypært ogsaa om Kopperne; man fandt den Gang, at det var et nødvendigt Onde, som Børnene skulde gaae igjennem. Et Barn blev bragt hen i et Huus, hvor der var andre Børn, der vare smittede; dette Barn smittede igjen andre Børn; man lagde dem da sammen i eet Kammer, laasede Døren af, og lod alle Børnene gjennemgaae Sygdommen, uden at man anvendte noget Middel derfor med Undtagelse af nogle faa Huusmidler, og det gik meget godt. Man siger vel, at Dødeligheden var stor, men